

2793 2den Beh. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2794

at det forøgede Beløb, som Krigsministeren har forlangt til Fremme af Skarpskydningsøvelser for Hærens Mandskab, skal negtes. Det ærede Medlem anstillede en Sammenligning mellem Bestemmelserne i de Skydereglementer, der have været forelagte for Udvalget og ere udarbejdede til Brug for Hæren, og Bestemmelserne i de preussiske Reglementer for lignende Øvelser ved den preussiske Hær. Det ærede Medlem sagde, at det, her var paatænkt ved de nye Skydereglementer og ved den Bevilling, der er forlangt, var at kunne forøge Antallet af de skarpe Skud for hver Rekrut fra 100 til 120, og dertil skal jeg sige, at det er paatænkt at forøge Antallet af de løse Skud fra 60 til 75. Jeg skal med Hensyn hertil bemærke, at Krigsministeriet har sat sig til Opgave kun at kræve, hvad det maa anse for at være et Minimum, der behøves for at bibringe Hæren den fornødne Uddannelse i en Færdighed, paa hvilken den egentlige Afgjørelse af Kampen efter den senere Tids Erfaringer viser sig at hvile. Jeg skal henvisse til de Erfaringer, man har indsamlet i den sidste franske Krig, og den Vægt, der som Følge deraf bør lægges paa Skydefærdigheden, idet denne satte den tydske Hær istand til at bibringe sine Modstandere følelige Tab og tvang Modstanderne til at trække sig tilbage, naaget disse Modstandere vare bevæbnede med et Vaaben, der af alle Saghyndige anses for at være det Vaaben, som den tydske Hær er bevæbnet med; betydelig overlegent. Det er absolut nødvendigt at bringe Soldaten til, at han underkaster sig en streng Iddisciplin, men det er ikke muligt at bringe ham dertil, uden at man ogsaa er i Besiddelse af et tilstrækkeligt Antal løse Skud. Det ærede Medlem mente imidlertid, at vi vilde gaa videre, end man gaar i Preussen. I Preussen, sagde det ærede Medlem, er der beregnet 100 skarpe Skud for hver Mand i Infanteriet og 120 for hver Mand i Tægerafdelingerne; vi vilde altsaa her gaa ud paa at drive det ordinære Forbrug af

skarpe Skud i Uddannelses-tiden for Infanteriafdelingerne til samme Høide, som er fastsat for de tydske Tægere, men det ærede Medlem overser derved ganske, at her have vi en Uddannelses-tid af 5 høist, 6 Maanedre, medens den preussiske Soldat ligger 3 Aar til Tjeneste, og vel at mærke hvert Aar bliver disse Øvelser gjentagne med 100—120 skarpe Skud, foruden alle de Øvelser, der gaa forud for de egentlige Skarpskydningsøvelser, for at gjøre Soldaten fortrolig med sit Vaaben, for at bibringe ham det rette Begreb om, hvorledes han skal benytte det. Naar det er Tilfældet der, er det saa et for stort Forlangende fra Krigsbestyrelsens Side, naar den begjærer et Beløb, som sætter den istand til at lade Soldaten i hans Uddannelses-tid komme til at gjøre 120 skarpe Skud? Jeg maa finde det i høieste Grad utilraadeligt at negte Krigsbestyrelsen denne forøgede Bevilling. I Betænkningens Nr. 15 er omhandlet Materiel af ny Konstruktion, og det hedder der, at „nogle af Udvalgets Medlemmer have henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, hvorvidt det ikke vilde være heldigere at anskaffe Jern-istedetfor Træaffutager, og Ministeriet har da som Svar herpaa oplyst, at det i denne Tid gjør denne Sag til Gjenstand for senere Overveielse“. Jeg skal tillade mig ganske kortelig at bemærke, at Træaffutager have sine Fordele og Jernaffutager sine, men naar man antager, at man ved at anskaffe Jernaffutager skal bevirke en Formindskelse i Vægten, saa tror jeg, man tager feil, og dertil kommer, at det altid vil være lettere at istandsætte Træaffutager end Jernaffutager. Forøvrigt have de Træaffutager, hvoraf Artilleriet er i Besiddelse, viist sig at være fuldstændig henfigtsmæssige og tidsvarende, men Sagen maa betragtes som et aabent Spørgsmaal og er Gjenstand for nærmere Overveielse. — Endringsforlaget Nr. 12, som er stillet af Krigsministeriet og tiltraadt af Udvalget, skal jeg paa det Bedste anbefale; ligeledes det Forslag, der er stillet un-